

LV2004-22 - Besluit Contact en Samenspreking met andere kerken - binnenland

De Kerken in Landelijke Vergadering bijeen hebben kennisgenomen van:

1. Het rapport van de Commissie voor Contact en Samenspreking, deel: binnenland;
2. de brief van de Generale Synode Leeuwarden 2001 der Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland (verder: CGK), gedateerd 18 december 2001, met als bijlage de besluiten terzake van die Synode;
3. de brief van de Generale Synode Zuidhorn 2002 van de Gereformeerde Kerken (Vrijgemaakt) in Nederland (verder: GKV), gedateerd 3 februari 2003, met als bijlage de besluiten terzake van die Synode;
4. de toespraak van drs. H. ten Brinke, voorzitter van Deputaten Kerkelijke Eenheid van de GKV;
5. de toespraak van dr. J.W. Maris, voorzitter van Deputaten Eenheid Gereformeerde belijders van de CGK.

Ten aanzien van de regionale bezinning op de omgang met de belijdenis:

A. Constateren:

1. De kerken hebben over het algemeen royaal meegedaan aan deze bezinningsronde.
2. De grote lijn van de inventarisatie is duidelijk: Wij willen ons als kerken ondubbelzinnig en onbekrompen binden aan de gereformeerde belijdenis.
3. Dit beeld bevestigt wat eerdere Landelijke Vergaderingen op dit punt al herhaaldelijk hebben uitgesproken.
4. Als het om het concreet maken van deze intentie gaat, leven er bij de kerken echter wel allerlei vragen en worden er kanttekeningen gemaakt.
5. Over het algemeen wordt op regionale vergaderingen maar weinig over de leer gesproken. De gesprekken in het kader van de bezinningsronde hadden daarom ook iets onwennigs.
6. Er blijkt toch wel animo te zijn om over concrete vragen en thema's met elkaar door te spreken, al dan niet interkerkelijk.

B. Overwegen:

1. Het behoort tot het wezen van de kerk dat zij zich blijvend bezint op inhoud en de grenzen van de christelijke leer.
2. Het weinig voorkomen van regionale gesprekken over de leer kan een goed teken zijn, maar kan ook een teken zijn van een blinde vlek of van een verlegenheid op dit punt.
3. Een tijd als de onze, een tijd van grote vragen en herbezinning, een tijd ook van vloeiende kerkelijke grenzen, vraagt aan de ene kant om openheid en ruimte voor gesprek, maar aan de andere kant ook om waakzaamheid en attent zijn op waar het op aan komt.
4. Het nadenken en spreken over deze zaken hoort ook op kerkelijke vergaderingen een plaats te hebben.
5. Zowel de intentie als de toonzetting van art. 31.1 AKS is daarbij van groot belang.
6. Het daarnaast ook samen met andere kerken, die met ons op dezelfde basis staan, nadenken en spreken over deze zaken geeft een extra dimensie aan de bezinning.
7. Bij een dergelijke interkerkelijke bezinning kunnen wellicht ook andere actuele kerkelijke (bijvoorbeeld ethische of missionaire) vraagstellingen worden betrokken.

C. Spreken uit:

1. Het is goed er als kerken naar te streven, de bezinning en de discussie over vraagstukken van leer en leven ook een natuurlijke plek te geven op onze kerkelijke vergaderingen.
2. Het is wenselijk, ook samen met verwante kerken over deze en andere kerkelijke vraagstukken na te denken.

Ten aanzien van de GKV:

A. Constateren:

1. De gesprekken tussen de Commissie Contact en Samenspreking en Deputaten Kerkelijke Eenheid zijn zinvol en hoopvol geweest, zo dat het moderamen van de Generale Synode Zuidhorn kon schrijven: "Ondanks dat nog niet alle vragen geheel beantwoord zijn, zijn we blij met de gebleken toenadering."

2. In algemene zin stond de Generale Synode Zuidhorn, wat het contact met onze kerken betreft, in het teken van groeiend vertrouwen.

B. Overwegen:

1. De dankbaarheid voor de toenadering en het groeiend vertrouwen, plaatselijk maar ook landelijk, mag overheersen.
2. Het is verheugend, dat over en weer gezocht wordt naar elkaars intenties en dat oprecht geprobeerd wordt die op waarde te schatten.
3. Het besluit van de Generale Synode Zuidhorn de 'uitzonderingsclausule', die de GS Leusden aanbracht in de regels voor kerkelijke eenheid, in te trekken, is wat de intentie betreft wel begrijpelijk, maar toch ook teleurstellend.
4. Ook het besluit van de Generale Synode Zuidhorn om aan de verzoeken tot herziening van de besluiten in de jaren 60 niet te voldoen, zal formeel wel juist zijn, maar wat er indertijd gebeurd is vraagt wel om een vervolg.
5. "Geworteld en gegrond in de liefde, zult gij dan samen met alle heiligen, in staat zijn te vatten, hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte is, en te kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld moogt worden tot alle volheid Gods." (Ef. 3: 17b-19) Wat zou het goed en mooi zijn, ook met de "heiligen" van de GKV aan deze oproep praktisch gehoor te geven.

C. Spreken uit:

1. God zij geprezen voor de toenadering en het groeiende vertrouwen.
2. God zij gebeden voor een open en eerlijk vervolg, zowel met het oog op wat er indertijd gebeurd is als met het oog op het heden en de toekomst.
3. De NGK willen zich blijven inzetten voor de eenheid met *"allen die onze Here Jezus Christus onvergankelijk liefhebben"* (Ef. 6: 24), en daarom, en in dat kader, ook met de broeders en zusters van de GKV.
4. Het is een goede zaak als de plaatselijke kerken zich (blijven) inzetten voor meer samenwerking en eenheid met kerken van de GKV.
5. Enige vorm van landelijk contact op deputatenniveau is daarbij wenselijk.
6. Hopende op meer kerkelijke eenheid, zou het ook nu al goed zijn meer van elkaars inzicht en wijsheid te profiteren bij het doordenken van de kerkelijke problemen van vandaag.

Ten aanzien van de CGK:

A. Constateren:

1. De Generale Synode Leeuwarden 2001 besloot de gesprekken met de NG-commissie vooralsnog te continueren, mede met het oog op de plaatselijke situaties en zaken van gemeenschappelijk belang.
2. Het deed de Generale Synode Leeuwarden 2001 goed, te vernemen dat het signaal dat de CGK en de GKV gaven over de manier waarop de eenheid in de leer in de NGK wordt bewaard, serieus werd genomen door de Landelijke Vergadering Amersfoort 2001 door een bezinning daarop te starten in regionaal verband.
3. In de periode sinds de vorige Landelijke Vergadering is er slechts sporadisch contact geweest tussen de CG-deputaten en onze commissie. Tot een gesprek over de toe-eigening des heils, aansluiting zoekend bij de overeenstemming die CGK en GKV hierover bereikten, is het niet gekomen.
4. Intensief contact vond plaats tussen de Theologische Universiteit Apeldoorn en onze Commissie Opleiding Predikanten. Met dankbaarheid kan worden geconstateerd dat een vruchtbare samenwerking mogelijk is.
5. Plaatselijk was opnieuw sprake van een groei in contacten tussen CGK en NGK.
6. In zijn toespraak tot de Landelijke Vergadering Lelystad op 23 april 2004 refereerde dr. Maris aan de "normatieve eenheid" die er is in de persoon van Christus. Wij zijn niet vrij van elkaar, zei hij, want wij zijn kerken van dezelfde belijdenis.
7. Dr. Maris vraagt, in diezelfde toespraak, te overwegen toch weer door te spreken over de toe-eigening des heils, op dezelfde wijze als dat gedaan is met de GKV, en daarom wellicht in tripartiet overleg.

B. Overwegen:

1. Landelijk is er helaas geen verandering gekomen in de verhouding NGK - CGK, plaatselijk gaan de contacten door.

2. Het besluit van de Generale Synode Leeuwarden 2001 alleen nieuwe samenwerking met de NGK toe te staan "*voor die gemeenten waar de nood zo groot is dat ze in hun voortbestaan worden bedreigd*", is praktisch gezien wel begrijpelijk, maar weinig principieel en daarom, hoewel soms nuttig, toch teleurstellend.
3. De suggestie van dr. Maris om het gesprek over de toe-eigening des heils te heropenen verdient overweging. Van belang daarbij is de vraag of het gesprek nu anders en meer zinvol zou kunnen zijn dan toen het gesprek over dit onderwerp werd afgesloten. De actualiteit en zin van het gesprek zou wellicht kunnen toenemen door de discussie over de toe-eigening des heils te verbinden met de tegenwoordige discussie over de beleving van het geloof tegenover de te rationele benadering. Te bedenken valt overigens, dat van de kant van de CGK nooit aangegeven is of het verschil van opvatting over de toe-eigening des heils kerkscheidend behoort te zijn en waar de grenzen liggen van wat op dit punt nog wel en wat niet meer tolerabel is.

C. Spreken uit:

1. De NGK blijven er voorlopig in berusten dat de CGK op dit moment geen basis zien voor gesprekken gericht op kerkelijke eenheid.
2. God zij gebeden voor nieuwe openingen.
3. Het is een goede zaak als de plaatselijke kerken zich (blijven) inzetten voor meer samenwerking en eenheid met kerken van de CGK.
4. Enige vorm van landelijk contact op deputatenniveau is daarbij wenselijk.
5. Het is op dit moment niet goed te beoordelen of het heropenen van het gesprek over de toe-eigening des heils zinvol is.

Besluiten:

1. Akkoord te gaan met het tot nu toe gevoerde beleid van de Commissie voor Contact en Samenspreking ten aanzien van kerken van (voorheen) de Gereformeerde kerken in Nederland (Synodaal) die overwegen zich bij onze kerken aan te sluiten.
2. Onze participatie in het Contact Orgaan Gereformeerde Gezindte voort te zetten. De reeds in 1963 geformuleerde doelstelling is het nog steeds waard te worden nagestreefd.
3. Dat het van belang is dat onze kerken via een eigen website op internet present zijn en dat zo ook langs deze weg voor een breed publiek informatie over onze kerken te vinden is.
4. De Commissie voor Contact en Samenspreking op te dragen:
 1. De kerken te blijven representeren in het contact met de CGK en de GKV en daarbij te spreken over zaken van gemeenschappelijk belang.
 2. De relevante besluiten van deze Landelijke Vergadering aan de deputaatschappen van de CGK en de GKV toe te lichten en desgewenst daarover te spreken.
 3. Ten aanzien van de GKV: Te onderzoeken of en hoe in samenwerking met DKE classicale-regionale gesprekken kunnen worden geïnitieerd over concrete zaken van leer en leven die ons beide aangaan.
 4. Ten aanzien van de CGK: In overleg met de Christelijk Gereformeerde deputaten te onderzoeken of en op welke wijze een heropening van het gesprek over de toe-eigening des heils zinvol kan zijn (eventueel tripartiet met ook de DKE van de GKV).
 5. Plaatselijke kerken op hun verzoek te adviseren en te ondersteunen bij het realiseren of uitbouwen van plaatselijke samenwerking.
 6. De reeds volledig gefedereerde gemeenten desgevraagd te dienen met advies.
 7. Kerken van voorheen de Gereformeerde Kerken in Nederland (Synodaal), die overwegen zich bij onze kerken aan te sluiten, te informeren en te begeleiden, daarbij ook advies gevend aan onze regionale vergaderingen, één en ander zoals in de regeling van bijlage 1 en 2 bij het rapport van de CCS is aangegeven.
 8. Namens onze kerken te blijven participeren in het werk van het Contact Orgaan Gereformeerde Gezindte.
 9. Verantwoordelijkheid te blijven dragen voor de website van onze kerken.

